

Byggnaden

Grunden till byggnaden för Fästningsmuseet är valldrängskompaniets kasern, som planerades av befästningsofficeren Carl Nycander eller av hans arbetskamrat Pehr Granstedt, som senare blev känd bl.a. då Helsingfors byggdes. Av valldrängskasernen byggdes endast stenfoten. På denna grund uppförde ryssarna en tvåvåningsbyggnad efter år 1809, då Finland hade kommit under rysk överhöghet. Den nedre våningens ytterväggar var av gråsten och den övre våningen av tegel. Bottenvåningen användes till en början som kök och den övre våningen som inkvarteringsplats för kanonjärerna. Senare användes hela byggningen som lager för kanonmaterial. Under Krimkriget sprängdes befästningsverken i Hangö och den lokala befolkningen fick rätt att riva de byggnader som staten ägde på fästningsområdet. Endast väggarna stod kvar av kasernerna.

Ortsborna gav länge byggnadsresterna den felaktiga benämningen ”kyrkoruinen” och under det namnet uppträder den i äldre stadsplaner. Misstaget har troligen sin grund i förhållandet att ruinen erbjöds Bromarv församling som kyrka. Hangö hörde i kyrkligt hänseende till Bromarv, men församlingen var inte intresserad av byggningen.

Staten sålde byggningen år 1885 åt staden, när den redan på järnvägens försorg hade förvandlats till ett varmt magasin, som användes för lagring av oförtullade varor. På det sättet blev byggningen en del av Östra hamnens magasinsområde. Ritningarna för ruinens omändring till magasin gjordes av E. Wasastjerna år 1882. Byggnadens nuvarande form och yttre härrör från detta skede. Hangö museum var redan på 1930-talet intresserat av byggningen, men först 1971 reparerades den för museibruk. Arkitekt var då Yrjö Sormunen.